Tavşan ve Kuzu

Jane MEADOW

Tavşan ve Kuzu

Jane MEADOW

Aydınlık, güneşli bir çayırda, yumuşak sıcak kahverengi tüyleri ve gök mavisi boyun atkısı olan bir tavşan uzun otların arasında zıplayarak ilerliyordu. Uzun kulakları dimdik duruyor, kabarık beyaz kuyruğu arkasında sallanıyordu. "Macera için ne mükemmel bir gün!" dedi, bıyıkları seğirerek. Çayır vızıldayan arılarla ve dans eden kelebeklerle doluydu ve tavşan her yanında mutluluk hissediyordu.

Aniden tavşan minik, yumuşak bir ses duydu. "Mee... mee..." Bir çalının etrafından baktı ve boynunda sarı kurdeleli bir fiyonk olan, krem beyazı yapağılı küçük bir kuzu gördü. Pembe yüzü utangaç ve tatlı görünüyordu. "Merhaba," dedi tavşan nazikçe. "Ben Tavşan. Benimle çayırı keşfetmek ister misin?" Kuzunun kocaman kahverengi gözleri parladı ve başını salladı.

Kuzunun adı Kuzu'ydu ve çayıra yeni gelmişti. "Burada pek arkadaşım yok," dedi yumuşak bir sesle. Tavşan gülümsedi. "Eh, artık beni tanıyorsun!" Birlikte otların arasında yürüdüler ve Tavşan, Kuzu'ya en tatlı yoncanın nerede bittiğini gösterdi. Bir kelebek burnuna konduğunda Kuzu kahkahayla güldü. "Bu çayır harika," dedi, "özellikle senin gibi bir arkadaşla."

Her gün Tavşan ve Kuzu çayırda buluşuyorlardı. Uzun otların arkasında saklambaç oynuyor ve çalılardan sulu meyveleri paylaşıyorlardı. Tavşan komik hikâyeler anlatıyor, Kuzu da yünlü yanları sallanana kadar kıkırdıyordu. "Beni hep güldürüyorsun," dedi Kuzu. Tavşan'ın koyu gözleri parladı. "Arkadaşlar bunun içindir!" Ertesi gün, bir sonraki gün ve daha sonraki gün de buluşmaya söz verdiler.

Sıcak bir öğleden sonra, çayırın yeni bir bölümünü keşfederken yaşlı bir elma ağacı buldular. Dalları kucak açan kollar gibi genişçe yayılmış, gövdesi kalın ve budaklıydı. "Şu ağaca bak!" dedi Tavşan, daha yakına zıplayarak. "Ne kadar büyük ve gölgeli." Kuzu tırıs tırıs yanına geldi ve burnuyla kabuğa dokundu. "Dostça hissettiriyor," dedi. "Sanki sadece bize ait özel bir yer gibi."

Tavşan etrafına baktı ve bir fikir buldu. "Ağacın altında sıcacık bir dinlenme yeri yapalım!" dedi. "Güneş sıcakken dinlenebileceğimiz bir yer." Kuzu'nun gözleri parladı. "Bunu çok isterim!" diye meledi. "Birlikte çalışabiliriz!" Dalların altındaki boş alana baktılar. Biraz tozlu ve çıplaktı ama güzel yumuşak toprağı vardı. "Onu mükemmel yapabiliriz," dedi Tavşan.

Tavşan ne yapacağını tam biliyordu. "Rahat bir zemin için yumuşak çimenler toplayacağım," dedi. Zıplayarak uzaklaştı ve en yumuşak, en yeşil çimen parçalarını buldu. Dikkatlice küçük tutamlar koparıp patilerinde geri taşıdı. Kuzu izledi ve gülümsedi. "Yumuşak şeyler bulmakta çok iyisin," dedi. Tavşan'ın kuyruğu gururla kıpırdadı ve çimenleri düzgün bir yığın halinde serdi.

Kuzu da yardım etmek istedi. "Ben ne yapabilirim?" diye sordu. Tavşan bir an düşündü. "Barınağımızın üstü için serin bir şey lazım," dedi. "Belki büyük yapraklar?" Kuzu hevesle başını salladı. Büyük, serin yaprakların alçakta bittiği bir yere tırıs tırıs gitti. Onları dikkatlice topladı ve ağzında geri taşıdı. Yürürken sarı kurdelesi zıplıyordu. "Bunlar mükemmel olacak!" dedi Tavşan.

Gidip geldiler, her biri getirebildiğini getirdi. Tavşan daha çok çimen topladı, Kuzu daha çok yaprak taşıdı. Yan yana çalıştılar ve kısa süre sonra çıplak alan sıcacık görünmeye başladı. "Bu çok eğlenceli!" dedi Kuzu, bir yaprak düşürerek. "Birlikte çalışmak işi kolaylaştırıyor," diye onayladı Tavşan. Bir yaprak Tavşan'ın kafasına küçük bir şapka gibi konduğunda kahkahalarla güldüler. Çimen ve yaprak yığınları giderek büyüdü.

Onlar çalışırken diğer çayır hayvanları neler olduğunu görmek için başlarını uzattılar. Küçük bir fare, "Biz de yardım edebilir miyiz?" diye sordu. Tavşan ve Kuzu evet dedi! Fare minik dallar getirdi, bir kuş da yumuşak bir tüyle uçup geldi. Herkes bu iyilik dolu işin parçası olmak istiyordu. "Dostluk böyledir işte," dedi Kuzu. "Ne kadar paylaşırsak, o kadar çok şeyimiz olur." Barınak şekilleniyordu.

Sonunda küçük barınak hazırdı. Tavşan yumuşak çimenleri tam yerine yerleştirdi ve Kuzu gölgeli bir çatı olsun diye serin yaprakları üste koydu. Elma ağacının altında küçük yeşil bir ev gibi görünüyordu. "Başardık!" diye sevindi Tavşan, yerinde zıplayarak. Kuzu toynaklarını çırptı. "Çok güzel!" dedi. Geri çekilip işlerine hayranlıkla baktılar, gururlu ve mutlu hissederek.

Tavşan ve Kuzu barınağın içine sürünüp yan yana oturdular. Yumuşak çimen patilerinin altında harika hissettiriyor, serin yapraklar yukarıda hafifçe hışırdıyordu. "Ahhh," diye iç çekti Tavşan. "Burası bütün çayırdaki en sıcacık yer." Kuzu pembe burnunu toynaklarının üstüne dayadı. "Ve biz onu birlikte yaptık," dedi. Hafif bir esinti geçti ve ikisi de huzurlu ve sakin hissetti.

Dinlenirken günün en sevdikleri anlarını konuştular. "Kafamdaki yaprağa gülüşünü sevdim," dedi Tavşan. "Çimenlerini benimle paylaşmanı sevdim," dedi Kuzu. Birbirlerine gülümsediler. "Biliyor musun," dedi Tavşan, "birbirimize yardım etmek her şeyi daha güzel yapıyor." Kuzu başını salladı. "Ve bir arkadaşın yanındayken nazik olmak çok kolay." Barınaklarına her gün bakmaya söz verdiler.

O günden sonra Tavşan ve Kuzu her öğleden sonra elma ağacının altında buluştular. Barınaklarını düzenli tuttular, gerektiğinde taze çimen ve yaprak getirdiler. Bazen ağaçtan bir çıtır elmayı paylaştılar. "Paylaştıkça dostluk büyür," dedi Tavşan. "Ve birbirimize yardım ettikçe," diye ekledi Kuzu. Her zaman birbirlerine güvenebileceklerini biliyorlardı ve bu her günü güneşli ve tatlı yapıyordu.

Diğer hayvanlar da sıcacık yerlerini ziyarete geldiler ve Tavşan ile Kuzu herkesi karşıladı. Küçük fareye çimen örmeyi öğrettiler ve kuş neşeli bir şarkı söyledi. "İyiliğimiz yayılıyor," dedi Kuzu. "Rüzgârdaki tohumlar gibi," dedi Tavşan. Küçük bir paylaşma davranışının büyük bir fark yaratabileceğini öğrendiler ve çayırları en dost canlısı yer oldu.

Ve böylece, yaşlı elma ağacının altında Tavşan ve Kuzu özel bir şey buldular. Dostluğun her seferinde bir iyilikle inşa edildiğini buldular. Yumuşak çimenler, serin yapraklar ve bol kahkahalarla kalplerine bir yuva yaptılar. Her gün paylaştılar ve yardım ettiler, dostlukları daha da güçlendi. Çayır mutluydu ve onlar da mutluydu.